

[Lilli Gyldenkilde]

lønsordningen. På trods af nogle mangler synes vi, det var en god ting. Det er den eneste virkelige reform, man kan tale pænt om inden for de sidste år.

Det, der nu lægges op til, er så at mindske antallet af folk, der kan gå på efterløn, i og med at man strammer kravene, således at man skal have været i A-kasse i 10 år og ikke som nu i 5 år, og det synes vi ikke vi kan medvirke til, for vi ønsker ikke at mindske antallet af folk, der kan gå på efterløn. Det er ganske vist ud fra helt andre synspunkter end dem, den konservative ordfører gav udtryk for heroppe. Vi ønsker naturligvis, at så mange som muligt skal gå ind i fagforeningerne og være tilknyttet A-kasserne, men vi synes bare ikke, det skal stilles som et ekstra krav her, for vi ønsker ikke at mindske antallet, der kan gå på efterløn. Det gør vi ikke ud fra det synspunkt, at med de pensionsordninger, vi i øvrigt har, førtidspension, folkepension og invalidepension for den sags skyld, kan der jo være tale om, at nogle af de mennesker, der søger over, er så dårligt stillet, at hvis de ikke kan gå på efterløn, fordi de ikke kan opfylde kravet om tilknytning til A-kasserne, må de søge over i en af de andre sociale ordninger, og da de er så tilpas dårlige, synes vi, at vi vil medvirke til at fastholde efterlønsordningen på dette område, så der ikke af den grund sies nogle mennesker fra, som har brug for at gå på efterløn.

Der er desværre som altid fra arbejdsministerens side en sammenkædning af forslagene, som gør det smaddersvært for os. Vi kan gå ind for noget af det, og vi må gå imod andet, men vi må se, hvordan vi kan komme til rette undervejs med det under udvalgsarbejdet.

Bolvig (RV):

Der er to forslag, jeg har været særlig glad for at medvirke til, nemlig det om jobtilbud til langtidsledige og det om efterlønsordningen. Begge forslag har efter min mening været succesrige. Jeg ved godt, der har lydt kritiske røster mod jobtilbudsordningen, og det er da også rigtigt f. eks., at for mange er blevet placeret i den offentlige sektor. Men derfor har ordningen alligevel været en succes, og jeg synes, det er naturligt for et samfund som det danske, at vi giver langtidsledige et tilbud om arbejde eller uddannelse.

Man skal i de ret udførlige bemærkninger lægge mærke til erfaringerne fra Viborg, hvor 53 pct. af de langtidsledige har fundet beskæftigelse i den private sektor. Det er meget glædeligt, bl. a. fordi hovedparten af de langtidsledige, der kom over i den private sektor – det viser tallene jo også meget tydeligt – bliver i et arbejde i erhvervslivet. Når resultaterne fra Viborg er særlig gode, mener jeg, det helt klart er, fordi man i arbejdsformidlingen i Viborg har gjort ekstra meget ud af en opsøgende indsats og har sikret sig, at arbejdsformidlingens folk har et særligt lokalt kendskab til de enkelte virksomheders produktion og klima, og derfor synes jeg, det er rart, at der i de forslag, der nu ligger her til behandling, er afsat midler til en styrkelse af arbejdsformidlingen. Vi kan så håbe, at den opsøgende virksomhed rundt omkring i hele landet vil blive styrket, og et af resultaterne heraf vil netop blive, at vi, også når det drejer sig om jobtilbudsordningen, forhåbentlig og formentlig i fremtiden vil se, at flere vil blive tilbudt arbejde i den private sektor.

Jeg så gerne, om vi gradvis kunne nedbringe tiden, inden arbejds- og uddannelses-tilbud gives. Det har det radikale venstre også drøftet med regeringen. Vi ser meget klart de problemer, der er ved en for kraftig nedbringelse af tiden, for så får vi en ophobning af langtidsledige, som skal sikres et jobtilbud, og det vil givet overstige bl. a. arbejdsformidlingens kræfter. Jeg håber, ministeren er enig med mig i, at det mål, vi stræber imod, når vi nu har klaret den nedgang, vi diskuterer her, og vi kommer ind i smult vande igen, er at blive i stand til yderligere at nedbringe tiden, inden et arbejdstilbud gives.

Man kan gøre skarn uret, og man kan også gøre det konservative folkeparti uret. Jeg frygtede, at regeringen, bl. a. fra konservativt hold, var udsat for pres med henblik på en forringelse af efterlønsordningen, og jeg lyttede derfor med megen glæde og nogen overraskelse til fru Grethe Fenger Møller, som netop talte om, at der skulle inddrages flere under efterlønsordningen, og jeg tror da, at såvel det radikale venstre som regeringen med glæde vil diskutere med det konservative folkeparti, om der kan skaffes flertal for, at vi udvider og forbedrer efterlønsordningen. Ordningen har jo været en succes, en stor menneskelig succes. Det er virkelig dej-